

# Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 299.

Tredie Session.

88de Møde.

Onsdagen den 1ste Marts.

(Forts.)

**Rosenørn** (fortsat): Saaledes staaer Sagen endnu, og medens nu et temmeligt stort Antal Brænderieiere have erholdt en saadan Tilladelse og benyttet den, vilde det jo dog være en stor Tilfredsættelse af de Brænderieiere, som endnu ikke have forskaffet sig hiin Tilladelse, naar Loven udkom i dens nærværende Skikkelse og forhindrede Regjeringen fra at give flere Brænderieiere den Tilladelse, som deres Naboer allerede have. Det er fornemmelig det, jeg har havt for Die ved at stille et særligt Ændringsforslag angaaende Brænderierne, for dog at lade denne enkelte Næringsvei slippe til en saadan Afgang som den paagældende, om man nu end vil opoffre de Andre, som ikke svare en saa stor Skat til Staten. Hvad jeg yttrede om Brænderierne i Kjøbstæderne, vil ogsaa gjælde om Brænderierne paa Landet. Det er nemlig kun de Brænderier paa Landet, som ere i Forbindelse med en Mølle, der ere berettigede til at knuse Korn eller Malt paa anden Maade end i en privilegeret Mølle, naar det ikke skeer ved Haandqværn; derved opstaaer ogsaa det naturlige Forhold, at, naar der paa Gaarde findes en Mølle til Gaardens Brug, og tillige et Brænderi, da maa Brænderieieren ikke bruge sin egen Mølle, som han dog ellers maa bruge til alt andet Forbrug i hans Huus, til Hjalp ved hans Brænderi; det er naturligtviis imidlertid et Forhold, som ikke let kan controllerses, og et Forbud, som altsaa vanskeligt kan overholdes. Det vil altsaa være af Bigtighed, at Brænderierne paa Landet faae den samme Ret, som Brænderierne i Kjøbstæderne, og det gaaer

Ændringsforslaget ogsaa ud paa at forskaffe dem.

Forfaaendigt angaaer det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, da vil jeg ikke nægte, at det kan være ganske hensigtsmæssigt, medens det dog ingenlunde er nødvendigt; thi det er klart efter hele Lovens System og Udstryksmaade, at Retten til at anbringe Knuseindretninger kaldes med et almindeligt Udtryk Ret til at opføre nye Møller. Jeg troer alligevel, at det vil kunne have sin Fordeel at skjelne mellem selvstændig Opførelse af Møller og Anbringelse af andre Maleindretninger; i alt Fald vil det være meget rigtigt at stemme for Forslaget under Nr. 1, hvis man tillige vil stemme mod § 6; thi naar Ændringsforslaget under Nr. 1 blev vedtaget, og § 6 gik ud af Loven, saa vilde Regjeringen efter § 8, navnlig naar man foretog en lille Omredaction, have Afgang til at give de Dispensationer, som den hidtil har givet; det var da i alt Fald en Maade at hjælpe sig paa.

**Indenrigsministeren:** Hvad angaaer de to første Ændringsforslag, da skønner jeg ikke rettere, end at hvad derved tilfjættedes ogsaa er Lovens Mening. Spørgsmaalet er egentlig dette, om der kan være nogen Fare for, at man i en privat Retstrætte skulde holde sig saaledes til Ordene, at Anbringelsen af en ny Kraft, navnlig Hestkraft, til at drive en tidligere Haandqværn, ikke skulde kunne indbefattes under Ordene: at opføre nye Møller eller nye Maleindretninger; thi selv det yderste Tilfælde, som den ærede Forslagsstiller nævnte, var jo det, at Dvænnen var der, og at den Maskine, som blev drevet med Hestkraft ogsaa var der; men det nye var Anbringelsen af denne Hestkraft, ikke blot til Maskinens Drift, men ogsaa til Dvænnens Drift. Dette bliver dog altid en ny Maleindretning, og det fore-